

סוכה ה: - סוכה יג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש אם למקרא.	רבי שמעון סבר:											
יש אם למסורת, (ויקרא כג) בסכת בסכת בסכות - הרי כאן ארבע, דל חד לגופיה - פשו להו תלתא. שתיים כהלכתן, ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית, ואוקמה אטפח.	רבנן סברי:											
יש אם למקרא: בסכות בסכות בסכות - הרי כאן שש, דל חד קרא לגופיה - פשו להו ארבע. שלש כהלכתן, אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמה אטפח.	רבי שמעון סבר:											
ואי בעית אימא: דכולי עלמא יש אם למקרא, והכא בהא קמיפלגי:												
סככה בעיא קרא	מר סבר: [רבנן]											
סככה לא בעיא קרא.	ומר סבר: [רבי שמעון]											
ואיבעית אימא: דכולי עלמא יש אם למסורת, והכא בהא קמיפלגי:												
כי אתאי הלכתא - לגרע	מר סבר: [רבנן]											
כי אתאי הלכתא - להוסיף.	ומר סבר: [רבי שמעון]											
ואיבעית אימא: דכולי עלמא כי אתאי הלכתא - לגרע, ויש אם למסורת, והכא בדורשין תחילות קמיפלגי:												
דורשין תחילות	מר סבר: [רבי שמעון]											
אין דורשין תחילות.	ומר סבר: [רבנן]											
טעמיה דרבי שמעון מהכא: (ישעיהו ד) וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר.	רב מתנה:											
ואותו טפח היכן מעמידו?												
מעמידו כנגד היוצא.	רב:											
ויעמידנו כנגד ראש תוך	רב כהנא ורב אסי לרב:											
שתיק רב.												
מעמידו כנגד היוצא.	איתמר נמי, אמר שמואל משמיה דלוי:											
מעמידו כנגד היוצא.	וכן מורין בי מדרשא:											
עושה לו טפח שוחק, ומעמידו בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.	רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											
סוכה העשויה כמבוי - כשרה, ואותו טפח - מעמידו לכל רוח שירצה.	רב יהודה:											
עושה לו פס ארבעה ומשהו, ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.	רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											
ומאי שנא התם דקאמרת סגיא טפח שוחק, ומאי שנא הכא דקאמרת בעיא פס ארבעה?												
התם דאיכא שתי דפנות כהלכתן - סגי ליה בטפח שוחק, הכא דליכא שתי דפנות, אי איכא פס ארבע - אין, אי לא - לא.												
ואינה נתרת אלא בצורת הפתח.	רבא:											
וניתרת נמי בצורת הפתח.	איכא דאמרי, אמר רבא:											
וצריכא נמי צורת הפתח.	איכא דאמרי, אמר רבא:											
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא עביד טפח שוחק, וקא עביד צורת הפתח.	[רב כהנא]											
לא סבר מר להא דרבא	אמר ליה: [רב אשי]											
ונתרת נמי בצורת הפתח	דאמר רבא:											
אנא כאידך לישנא דרבא סבירא לי	אמר ליה: [רב כהנא]											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאמר רבא:	וצריכא נמי צורת הפתח.											!
שתיים כהלכתן כו'.												
וכן לשבת - מגו דהויא דופן לענין סוכה - הויא דופן לענין שבת.	רבה:											
ומי אמרינן מגו?	איתיביה אביי:											ז
דופן סוכה כדופן שבת, ובלבד שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים. ויתירה שבת על סוכה, שהשבת אינה נותרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ, מה שאין כן בסוכה.	והתניא:											ז
מאי לאו: יתירה שבת דסוכה אסוכה, ולא אמרינן מגן												ז
לא, יתירה שבת דעלמא על שבת דסוכה.												ז
אי הכי ליתני נמי: יתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת, דאילו סוכה דעלמא - בעיא טפח שוחק, ואילו סוכה דשבת - לא בעיא טפח שוחק, וסגי בלחי.												ז
סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי כשך	דהא את הוא דאמרת: [רבה]											ז
ההוא לא אצטריכא ליה, השתא מקילתא לחמירתא - אמרינן, מחמירתא לקילתא - לא כל שכן?												ז
סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי - כשרה.	גופא, אמר רבה:											ז
סיכך על גבי פסי ביראות - כשרה.	ואמר רבה:											ז
וצריכא, דאי אשמעינן מבוי - משום דאיכא שתי דפנות מעלייתא, אבל גבי פסי ביראות דליכא שתי דפנות מעלייתא - אימא לא. ואי אשמעינן פסי ביראות - משום דאיכא שם ארבע דפנות, אבל סיכך על גבי מבוי, דליכא שם ארבע דפנות - אימא לא. ואי אשמעינן הני תרתי - מחמירתא לקילתא, אבל מקילתא לחמירתא - ושחמתה מרובה מצלתה פסולה.												ז
חמתה - מחמת סיכוך, ולא מחמת דפנות.	תנו רבנן: [ת"ק]											ז
אף מחמת דפנות.	רבי יאשיה:											ז
מאי טעמא דרבי יאשיה - דכתיב (שמות מ) וסכת על הארון את הפרכת. פרכת מחיצה, וקא קרייה רחמנא סככה. אלמא: מחיצה כסכך בעינן.	רב ימר בר שלמיה משמיה דאביי:											ז
ורבנן?												ז
ההוא דניכוף ביה פורתא, דמחזי כסכך.	[רבנן]											ז
רבי, ורבי יאשיה. ורבי יהודה, ורבי שמעון ורבן גמליאל, ובית שמאי ורבי אליעזר, ואחרים, כולהו סבירא להו: סוכה דירת קבע בעינן.	אביי:											ז
רבי												ז
כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה.	דתניא, רבי:											ז
רבי יאשיה - הא דאמרן.												ז
רבי יהודה												ז
סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה	דתנן: [ת"ק]											ז
מכשיר.	רבי יהודה:											ז
ורבי שמעון												ז
שתיים כהלכתן שלישית אפילו טפח.	דתניא: [רבנן]											ז
שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:											ז
רבן גמליאל												ז
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל	דתניא: [רבן גמליאל]											ז

סוכה ה: - סוכה יג.

סוכה ה: - סוכה יג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף מן הסיסין נמי פסולה, דבעינן טויה לשמה.	[שמואל]											
הכי נמי, נבעיא סוכה עשויה לשמה												
שאני התם - דאמר קרא (דברים כב) גדלים תעשה לך - לך לשם חובך.												
הכא נמי חג הסוכת תעשה לך לך - לשם חובך												
ההוא מיבעי ליה למעוטי גזולה.												
התם נמי מיבעי ליה למעוטי גזולה												
התם כתיב קרא אחרינא: (במדבר טו) ועשו להם - משלהם.												
העושה סוכתו תחת האילן - כאילו עשאה בתוך הבית.												
סוכה על גבי סוכה - העליונה כשרה והתחתונה פסולה.	[ת"ק]											
אם אין דיורין בעליונה - התחתונה כשרה.	רבי יהודה:											
לא שנו אלא באילן שצלתו מרובה מחמתו, אבל חמתו מרובה מצלתו - כשרה.	רבא:											
ממאי												
כאילו עשאה בתוך הבית	מדקתני:											
למה לי למיתני כאילו עשאה בתוך הבית? ליתני פסולה												
אלא הא קמשמע לן: דאילן דומיא דבית, מה בית - צלתו מרובה מחמתו, אף אילן - צלתו מרובה מחמתו.												
וכי חמתו מרובה מצלתו מאי הוי? - הא קא מצטרף סכך פסול - בהדי סכך כשר												
בשחבטן.	רב פפא:											
אי בשחבטן, מאי למימרא?												
מהו דתימא: ניגזור היכא דחבטן אטו היכא דלא חבטן, קא משמע לן דלא גזרינן.												
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבן - פסולה. ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה.	הא נמי תנינא:											
היכי דמי?												
אילימא בשלא חבטן												
הא קא מצטרף סכך פסול עם סכך כשר												
אלא לאו - כשחבטן, ושמע מינה דלא גזרינן												
מהו דתימא: הני מילי - בדיעבד, אבל לכתחילה לא, קא משמע לן.												
סוכה על גבי סוכה וכו'.												
(ויקרא כג) בסכת תשבו - ולא בסוכה שתחת הסוכה, ולא בסוכה שתחת האילן, ולא בסוכה שבתוך הבית.	תנו רבנן:											
אדרבה, בסוכות תרתי משמע												
בסכת כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											
פעמים ששתיהן כשירות, פעמים ששתיהן פסולות, פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה, פעמים שתחתונה פסולה והעליונה כשרה.	רבי ירמיה:											
פעמים ששתיהן כשירות, היכי דמי												
כגון שתחתונה חמתה מרובה מצלתה, והעליונה צלתה מרובה מחמתה, וקיימא עליונה בתוך עשרים.												
פעמים ששתיהן פסולות, היכי דמי												

סוכה ה: - סוכה יג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דלמא מן הצד.												
נויי סוכה אין ממעטין בסוכה.	אתמר:											
ומן הצד ממעטין.	רב אשי:											
מנימין עבדיה דרב אשי איטמישא ליה כתונתא במיא, ואשתתחא אמטללתא.												
דליה, דלא לימרו קא מסככי בדבר המקבל טומאה.	אמר ליה רב אשי:											
והא קא חזו ליה דרטיבא												
לכי יבשה קאמינא לך.												
נויי סוכה המופלגין ממנה ארבעה. רב נחמן אמר: כשרה	אתמר: [רב נחמן]											
פסולה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											
רב חסדא ורבה בר רב הונא אשתיקו ולא אמרו ליה ולא מידי.												
הדור בהו רבנן משמעתייהו?	אמר להו: [רב נחמן]											
אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין מן הסוכה.	אמרו ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]											
מותר לישן בכילה בסוכה, אף על פי שיש לה גג, והוא שאינה גבוהה עשרה.	רב יהודה אמר שמואל:											
הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו	תא שמע:											
הכא במאי עסקינן - כשגבוהה עשרה.												
הישן תחת המטה בסוכה לא יצא ידי חובתו	מיתבי:											
במטה גבוהה עשרה.	הא תרגמה שמואל:											
או שפירס על גבי קינופות - פסולה	תא שמע:											
התם נמי דגביה עשרה.												
והא לא קתני הכי,												
נקליטין שנים, וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה.	דתניא:											
מכלל דקינופות, אף על פי שאין גבוהין עשרה												
שאני קינופות, דקביעי.												
והרי סוכה על גבי סוכה דקביעא												
כהכשרה כך פסולה	ואמר שמואל:											
התם דלמפסל סוכה - בעשרה, הכא דלשוויי אוהלא - בציר מעשרה נמי הוי אוהלא.	אמרי:											
הישן בכילה ערום - מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קריאת שמע.	רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:											
הישן בכילה ערום לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע	מיתבי:											
הכא במאי עסקינן כשגבוהה עשרה.												
הכי נמי מסתברא												
הא למה זה דומה - לעומד בבית ערום, שלא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא קריאת שמע.	מדקתני סיפא:											
שמע מינה.												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ובית נמי, אף על פי שאין גבוה עשרה, כיון דקביע - אוהלא הוא, דלא גרע מקינופות.												יא.
מותר לישן בכילת חתנים בסוכה, לפי שאין לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	לישנא אחרינא, אמרי לה, אמר רב יהודה אמר שמואל:											יא.
הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתן	מיתבי:											יא.
הכא במאי עסקינן - בשיש לה גג.												יא.
נקליטין שנים וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים.	תא שמע:											יא.
הא גבוהין מן המטה עשרה - פסולה, אף על פי שאין לה גג												יא.
שאני נקליטין דקביעי.												יא.
אי קביעי - להוי כקינופות												יא.
לגבי קינופות לא קביעי, לגבי כילה - קביעי.												יא.
מותר לישן בכילה, אף על פי שיש לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	דרש רבה בר רב הונא:											יא.
כמאן - כרבי יהודה												יא.
לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.	דאמר: [רבי יהודה]											יא.
נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים.	דתנן, אמר רבי יהודה:											יא.
וליאמא: הלכה כרבי יהודה												יא.
אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא: הני מילי - מטה, דלגבה עשויה, אבל כילה דלתוכה עשויה - אימא לא, קא משמע לן: טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע, לא שנא מטה ולא שנא כילה.												יא.
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבה - פסולה.												מ
ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה.												יא.
זה הכלל: כל שהוא מקבל טומאה, ואין גידולו מן הארץ - אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ - מסככין בו.												יא.
או שקצצן כשרה.	ייתב רב יוסף קמיה דרב הונא, ויתב וקאמר:											יא.
צריך לנענע.	ואמר רב:											יא.
הא שמואל אמרה.	אמר ליה רב הונא:											יא.
אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל? אמרה רב ואמרה שמואל.	אהדינהו רב יוסף לאפיה ואמר ליה:											יא.
הכי קאמינא לך, דשמואל אמרה ולא רב, דרב אכשורי מכשר.	אמר ליה רב הונא:											יא.
כי הא דרב עמרם חסידא רמא תכלתא לפרזומא דאינשי ביתיה, תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן. אתא לקמיה דרב חייא בר אשי												יא.
הכי אמר רב מפסקן והן כשרין.	אמר ליה: [רב חייא בר אשי]											יא.
אלמא: פסיקתן זו היא עשייתן, הכא נמי, קציצתן זו היא עשייתן.												יא.
וסבר שמואל לא אמרינן פסיקתן זו היא עשייתן?												יא.
הטיל לשני קרנות בבת אחת, ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - כשרין.	והא תני שמואל משום רבי חייא:											יא.
מאי לאו - שקושר ואחר כך פוסק?												יא.

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראייה-proof

key-מקרא:

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא, שפוסק ואחר כך קושר.									!			יא
פוסק ואחר כך קושר מאי למימרא								¿				יא
מהו דתימא: בעינן כסף בשעת פתיל וליכא, קא משמע לן.								!				יא
תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין.	מיתיבי:							¿				יא
מאי לאו - פסולין לעולם, ותויבתא דרב?								¿				יא
מאי פסולין - פסולין עד שיפסקו.	אמר לך רב:							!				יא
שמואל								¿				יא
פסולין לעולם	וכן אמר לוי:							¿				יא
פסולין לעולם	וכן אמר רב מתנה אמר שמואל:							¿				יא
בדידי הוה עובדא, ואתאי לקמיה דמר שמואל מתנה:	איכא דאמר, אמר רב מתנה:							o				יא
פסולין לעולם.	ואמר לי: [שמואל]							¿				יא
תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין.	מיתיבי:							¿				יא
(דברים טז) תעשה - ולא מן העשוי. מכאן אמרו: הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן - פסולה.	ועוד תניא גבי סוכה:							¿				יא
היכי דמי?								^				יא
אילימא בשלא קצצן								!				יא
מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי? תיפוק ליה דמחוברין נינהו								¿				יא
אלא בשקצצן								!				יא
וקתני פסולה, ושמע מינה דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן, ותויבתא דרב								¿				יא
הכא במאי עסקינן - דשלפינהו שלופי, דלא מינכרא עשיה דידהו.	אמר לך רב:							!				יא
מכל מקום, תלאן ואחר כך פסק קשיא לרב								¿				יא
קשיא.								¿				יא
לימא כתנאי:								¿				יא
עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק	[רבי שמעון בר יהוצדק]							¿				יא
מכשירין.	חכמים:							¿				יא
סברוה: דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי.								¿				יא
מאי לאו בהא קא מפילגי:								¿				יא
אמרין גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.	דמאן דמכשיר סבר:							¿				יא
לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן?	ומאן דפסיל, סבר:							¿				יא
לא, דכולי עלמא לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי:								!				יא
לא ילפינן לולב מסוכה	מאן דמכשיר סבר:							¿				יא
ילפנן לולב מסוכה.	ומאן דפסל סבר:							¿				יא
ואי בעית אימא אי סבירא לן דלולב צריך אגד כולי עלמא לא פליגי דילפינן לולב מסוכה. והכא בהא קמיפלגי:								!				יא

סוכה ה: - סוכה יג.

סוכה ה: - סוכה יג.